

190

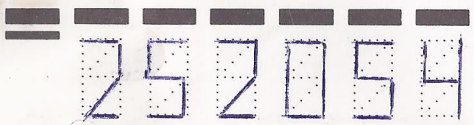
Куда Київ, 54

буль. Ткалова, 52, кв. 38,

Кому Маняку Володимиру
Антоковичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
317800

Кировоградська обл.
п.м. Александровки
Шевченка 68
Діброва Ю.П.

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Внимание!
Образец написания цифр индекса:

© Министерство связи СССР, 1988
14.04.88. 88034. Цена 65. Художник Т. Панченко

Изготовлено на Рязанской ф-ке Гознака

Володимире Антоновичу!

190

Якщо висті проєкти епогоди зо 1933р, необхідно нагадати жорстокі терори, які обрушувались на простих людей і партійних, ще в 1930-32р.

1930р йшла загально колективізація, в якій брали активну участь члени партії.

А ^{нашляху,} по полю як успішніювали е/г ремоней, жорів і коней. Після НЭП в окремих

людей були ^{навіть} трактори. Фордзоні, Молотки. ^{арми} з цім ден звочили коні, а

^{ввечері} - ввечері розбирали. На дверях жонюшкі ^{стайки} стояли не давали. Так їм руки жунали.

Жидами чим погало. ^{дзвон} жтамалась білка.

Мій дядько кожний ранок приходив до дому з покусаними руками.

1932р. Чистка партії. Ято активно робив колективізацію, успішніювал майно, ^{вик} еключали з партії.

«Хлібозаготівля продовжується не з лютого місяця 1933р., а з листопада 1932р. ^{Пам'ятаю,} з районової був уповноважений по заготівлі - Рінковський. ^{Він} Дійсно був радий, що все зроблено добре. Дав верхи конем і давав дітям аном по ^{цукерки} конфеті. Прийшов я додому і розкажу. «Дядько і каже, ^{це ж} той, що все викочав. Коде по жатах, ^{навіть} ^{дані} в борщі заглядав.» Цей 1932р мав намір залякати, зробити слізьняний народ.

1933р. Люди ненале покінчили осодили. ^{Спершу} ^{втримали} ^{що} ^{вистували.} По ^{нагоду}, ^{це} ^{так}, ^а ^{може} ^{виставили.} Все їм, основний корм це качани-Початки з кукурудзи. Молоди ручили журнале, товкли в ступах. Ісч це пачиво і азык терпне. У кого були ще кормові буряки, легше було.

Прийшла весна, принесла весняний корм, ^{виругало} особливо листя із шовковий та Акації. —

делікатес, їм і'огі закриваєш.

В Жбіткє ~~люд.~~ стало ще страшніше.
Стали люди пужнуті. Стали мерти. Ховали
без всяких обрядів.

^{Радом} Радом із селом Жангород ^{єсть}, Радост
Ж. м. Петровського (цукро-колінація). Який
об'єднує Жангородське, Бовтиське та Несватківське
відділення. Дорога, яка тягнеться від
Олександрівки до села Жангорода - дорога
смерті, вкривається трупами, ще живий
просить ^{кавкою} допомоги, але ^{кавкою} кругою була німота.

На полях Жангородського і Бовтиського
відділків, стояли дві скирди соломи.

Біля них і вдеке і вночі просили порятунку.
^{кавкою} Кругою ^т скирди повзали, по зернині шукали.

2 Як же цих людей ховали? Музака! ні!

Сірі волі і здорова гарба. Жангородське
відділення в наряд виділяло двох чоловіків,
які цілий день звозили в село Жангород

на кладовище. Схидали в одну яму.
 В той час не було нікого, ні Попа, ні дяка.
 Один оточин. Я жив ^{тільки} радом, побіг подивитися.
 Злянув у яму - ворухається. З переляку вте,
 не ^{озираючись} оглядаючись. Говорили люди, що тільки
 за квітки мун було поховано, біля воюголів.

А в цей ^{час} вря на Рундукліївському заготзерні
 повні асітари бучу пшениці, жита, ячменю.

Все наглухо закрито, всім зажа,
 но яких видавлено в Москва. ^{навколо} Крусел
 була охрана.

В ^т травневі ми в Хансортівському відділку
 працювали на 1/2 роботах - студенти.

^{Пам'ятаю,} Полю, це було в Неділю, Новарим іл
 залушок. А через ^{деякий час} вря, явище, яке
 страшно описати. Просто подуріли.

З воловкі свізважамі верхи на волах.

По деревах лазили, кригали, в річку жидились.

Після вияснено, що в коморі то пухтках
назмітали, всіх відходів і змолот.

В цих відходах було ^{масиний} семено Німци-
горної ^и флекота, яка дає великий дурман, а то
і смерть.

В селі Хангороді були два колгоспи "Перемога"
і "Прогрес". В коморах було пусто, все вивезено.
Люди ^{рятували} спасались вшапеними вірками, кашетою,
кормовими буряками. Багато було пухлик.
Скільки висмерло, трудно сказати, таї обліку
не було. Як дожили до жнив, стали
люди крадькома колодки шати.

Одного було вбито, ^{решта - відмовилися від}
~~остельні отжазали т цього.~~

Селова колгоспу "Перемога". Мельник Захарко
зібрав актив і говорить, що будемо робити,
люди мруть. Ми мали уже ^{шиї} першачи

обшалої, дамо трохи людей. Всі мовчали,
боялись. "Шоді я сам ^{вирішую,} рішаю. Дано невелишкий
аванс, а там, що буде."

Так і було, що на ранок забрали без суду
і права. Після цього активісти зомма не
спали. Ховались у млинок, вітряках або
в лісопосадки. В день засодились, бо треба
не працювати - жнива.

Все так в любові житті все
перетяглося, і радість, і горе, і голод, і
війна.

Діврова Юхим Прокопович, 1918р. н.
Працював бухгалтером. Учасник
Вітчизняної війни - лейтенант, безпартійний.
Ті прокляті роки, налякали, що боявся
партії, як хоріа ладацу. Було ж таке,
що на біле треба було казати чорне.

З великою повагою до Вас
Володимир Антонюк.

12р. 1989р. Дюда